

турската армия и чиновничество. Той е познавалъ добре психологията на обикновения човѣкъ — неговата злоба и завистъ, затова цѣлата тая комбинация отъ мисли, всички тия идеи за покровителство и привилегии не току-така сж се зародили у него. Съ тѣхъ той се е борилъ дълго време, та дълбоко сж се напластили въ душата му. Тѣ намиратъ златниятъ сждъ, въ който никнатъ и се развиватъ. Смѣлата мисль, въ тия тежки за българщината времена, да иска покровителство и привилегии отъ турското правителство, издава, че той е билъ човѣкъ съ голѣма предвидливостъ и въ близко познанство съ най-влиятелния до султана българинъ — Стефанаки Богориди, резултатъ на неговото често ходене въ Цариградъ. Споредъ М. Д. Балабановъ, Богориди е билъ всѣкога предметъ на любовъ и почитъ предъ патриархъ, митрополити, на всички първенци отъ християнското общество въ Цариградъ. Всички сж вѣрвали въ неговата добросъвестностъ и преданостъ. Княжескиятъ му домъ всѣка утринъ е билъ препълненъ отъ разнородни посетители: нѣкои за помощъ и милостиня, многого за съвети, препорѣжки, ходатайства, други за изпълване царска милостъ и пр. Самата Висока порта често е напомняла на българитѣ въ Цариградъ, че по ходатайства трѣбва да се обръщатъ за съдействие къмъ „Стефанаки Богориди-ефенди“.

Една утринъ рано Добри Желѣзковъ, по заповѣдъ на турското правителство, възседналъ на конь, съ два пастафа сукно — червено и синьо въ дисагитѣ, трѣгва отъ Сливенъ презъ Одринъ за столицата на султана. Въ Цариградъ голѣмцитѣ при Високата порта, особено князь Стефанъ Богориди, го приематъ много радушно. Великиятъ везиръ преглежда внимателно представенитѣ мостри; всички оставатъ изненадани отъ фабричния успѣхъ на Добря. По настояване на князь Стефанъ Богориди, платоветѣ се представятъ на царстващия тогава султанъ Махмудъ. Султанътъ, силно изненаданъ и обрадванъ отъ сръчността и предприемчивостта на своя поданикъ, изказва високото си благоволение къмъ него, прави го бератлия, като го удостоява съ императорски ферманъ, превода и фотографическото копие на който тукъ предаваме. За това необичайно внимание на туското правителство има най-вече да се благодари на котленеца въ